

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

20. prosince 2017*

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Digitální televizní vysílání – Podpora na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech – Dotace provozovatelům platform digitálního pozemního televizního vysílání – Rozhodnutí, kterým se podpory prohlašují za zčásti neslučitelné s vnitřním trhem – Pojem ‚státní podpora‘ – Zvýhodnění – Služba obecného hospodářského zájmu – Definice – Prostor pro uvážení členských států“

Ve věci C-70/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 5. února 2016,

Comunidad Autónoma de Galicia,

Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal), se sídlem v Santiagu de Compostela (Španělsko),

zastoupené F. J. García Martínezem a B. Pérez Condem, abogados,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená P. Němečkovou, É. Gippini Fournierem a B. Stromskym, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SES Astra SA, se sídlem v Betzdorfu (Lucembursko), zastoupená F. González Díazem a V. Romero Algarra, abogados, jakož i F. Salernem, avocat,

vedlejší účastnice řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyk: španělština.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. září 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Comunidad Autónoma de Galicia (Autonomní společenství Galicie, Španělsko) a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal) domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 26. listopadu 2015, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise (T-463/13 a T-464/13, dále jen „napadený rozsudek“, nezveřejněný, EU:T:2015:901), kterým Tribunal zamítl jejich žaloby znějící na zrušení rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La Mancha) (Úř. věst. 2014, L 217, s. 52, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

- 2 Skutkový základ sporu byl vylíčen Tribunálem v bodech 1 až 22 napadeného rozsudku. Pro potřeby tohoto řízení jej lze shrnout následujícím způsobem.
- 3 Projednávaná věc se týká řady opatření přijatých španělskými orgány v rámci přechodu z analogového na digitální televizní vysílání na celém území Španělska s výjimkou Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Autonomní společenství Kastilie-La Mancha, Španělsko) (dále jen „dotčené opatření“).
- 4 Španělské království zavedlo právní rámec na podporu procesu přechodu z analogového na digitální televizní vysílání zejména přijetím Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo (zákon 10/2005 o naléhavých opatřeních v zájmu rozvoje digitálního pozemního televizního vysílání, liberalizace televizního kabelového vysílání a podpory pluralismu) ze dne 14. června 2005 (BOE č. 142 ze dne 15. června 2005, s. 20562) a Real Decreto 944/2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre (královské nařízení 944/2005, kterým se přijímá celostátní technický plán pro digitální pozemní televizní vysílání) ze dne 29. července 2005 (BOE č. 181 ze dne 30. července 2005, s. 27006). Tímto královským nařízením bylo tuzemským soukromým a veřejným vysílacím subjektům uloženo, aby zajistily, že 96 %, respektive 98 % obyvatelstva bude přijímat digitální pozemní televizní vysílání (DTT).
- 5 K umožnění přechodu z analogového televizního vysílání na DTT bylo španělské území španělskými orgány rozděleno do tří oblastí, nazvaných „oblast I“, „oblast II“ a „oblast III“. Oblast II, jíž se týká projednávaná věc, zahrnuje méně urbanizované a vzdálené regiony představující 2,5 % španělského obyvatelstva. V této oblasti vysílací subjekty vzhledem k nedostatku obchodního zájmu do digitalizace neinvestovaly, což přimělo španělské orgány k poskytnutí financování z veřejných prostředků.
- 6 V září 2006 přijala Consejo de Ministros (Rada ministrů, Španělsko) celostátní program přechodu na DTT, jehož cílem bylo dosáhnout podobného pokrytí španělského obyvatelstva službou DTT, jako tomu bylo v případě analogového televizního vysílání v roce 2007, tj. více než 98 % obyvatelstva a veškeré nebo téměř veškeré obyvatelstvo v Autonomních společenstvích Baskicko, Katalánsko a Navarra (Španělsko).

- 7 K dosažení cílů pokrytí stanovených pro DTT plánovaly španělské orgány poskytnout veřejné financování, a to zejména na podporu procesu pozemní digitalizace v oblasti II a konkrétně v regionech autonomních společenství nacházejících se v této oblasti.
- 8 V únoru 2008 přijalo Ministerio de Industria, Turismo y Comercio (Ministerstvo průmyslu, cestovního ruchu a obchodu, Španělsko) (dále jen „MITC“) rozhodnutí, které mělo zajistit zlepšení telekomunikačních infrastruktur a zavést kritéria a způsoby rozdělení finančních prostředků na opatření zaměřená na rozvoj informační společnosti v rámci plánu nazvaného „Plan Avanza“. Rozpočet schválený na základě tohoto rozhodnutí byl zčásti vyčleněn na digitalizaci televizního vysílání v oblasti II.
- 9 Tato digitalizace probíhala od července do listopadu 2008. MITC následně převedlo finanční prostředky na autonomní společenství, která se zavázala, že veškeré ostatní náklady na toto opatření pokryjí z vlastních rozpočtových zdrojů.
- 10 V říjnu 2008 rozhodla Rada ministrů o uvolnění dalších finančních prostředků pro účely rozšíření a dokončení pokrytí DTT v rámci projektů přechodu na digitální vysílání, které měly být dokončeny během první poloviny roku 2009.
- 11 Následně autonomní společenství zahájila proces rozšiřování DTT. Za tímto účelem zorganizovala výběrová řízení nebo zadávala toto rozšíření soukromým podnikům. Autonomní společenství pověřovala v některých případech zajištěním uvedeného rozšíření obce.
- 12 Dne 18. května 2009 obdržela Evropská komise od společnosti SES Astra SA stížnost týkající se režimu podpor přijatého Španělským královstvím pro přechod z analogového televizního vysílání na DTT v oblasti II. Podle společnosti SES Astra představoval tento režim neoznámenou podporu, která mohla vést k narušení hospodářské soutěže mezi platformou pozemního televizního vysílání a platformou satelitního televizního vysílání.
- 13 Dopisem ze dne 29. září 2010 informovala Komise Španělské království o svém rozhodnutí zahájit ohledně dotčeného režimu podpor řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, a to pro celé území Španělska s výjimkou Autonomního společenství Kastilie-La Mancha, což je region, pro který bylo zahájeno samostatné řízení.
- 14 Komise následně přijala sporné rozhodnutí, jehož článek 1 výroku prohlašuje, že státní podpora, která byla protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU poskytnuta provozovatelům platformy pozemního vysílání pro účely zavedení, údržby a provozování sítě DTT v oblasti II, je neslučitelná s vnitřním trhem, vyjma podpory, která byla poskytnuta v souladu s kritériem technologické neutrality. Článek 3 výroku tohoto rozhodnutí nařizuje zpětné vymáhání této neslučitelné podpory od provozovatelů DTT, bez ohledu na to, zda byli přímými či nepřímými příjemci této podpory.
- 15 K odůvodnění sporného rozhodnutí Komise zaprvé uvedla, že základem režimu podpor na rozšíření DTT v oblasti II jsou jednotlivé nástroje přijaté na centrální úrovni a smlouvy uzavřené mezi MITC a autonomními společenstvími. Autonomní společenství podle ní v praxi plnila pokyny španělské vlády ohledně rozšíření DTT.
- 16 Zadruhé Komise konstatovala, že dotčené opatření musí být považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Komise v této souvislosti mimo jiné poukázala na to, že španělské orgány uvedly pouze případ Autonomního společenství Baskicko pro uplatnění neexistence státní podpory dle podmínek stanovených Soudním dvorem v rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, dále jen „rozsudek Altmark“, EU:C:2003:415). Avšak první podmínka, která je v uvedeném rozsudku stanovena (dále jen „první podmínka Altmark“) a podle které musí být podnik-příjemce skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto

povinnosti musí být jasně definovány, nebyla podle Komise splněna. Jelikož nejsou zaručeny co nejmenší náklady na zajištění obecného zájmu uvedeného autonomního společenství, nebyla podle ní dále splněna ani čtvrtá podmínka stanovená uvedeným rozsudkem.

- 17 Zatřetí Komise konstatovala, že dotčené opatření nemůže být považováno za státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, přestože se toto opatření zaměřuje na splnění jasně definovaného cíle společného zájmu a přestože došlo k selhání dotčeného trhu. Podle Komise není toto opatření přiměřené a nepředstavuje vhodný nástroj, jak obyvatelům oblasti II zajistit pokrytí otevřenými kanály, neboť nesplňuje zásadu technologické neutrality.
- 18 Začtvrté Komise uvedla, že jelikož nebylo provozování platformy pozemního vysílání jednoznačně definováno jako veřejná služba, nemohlo být dotčené opatření odůvodněno na základě čl. 106 odst. 2 SFEU.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 19 Návrhy došlými soudní kanceláři Tribunálu dne 30. srpna 2013 podaly navrhovatelky žaloby znějící na zrušení sporného rozhodnutí.
- 20 Usnesením ze dne 9. února 2015 Tribunál po vyslechnutí účastnic řízení rozhodl, že věci spojí pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 21 Na podporu svých žalob uplatňovaly navrhovatelky čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vycházel z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU. Ostatní žalobní důvody byly uplatněny podpůrně. Druhý a třetí žalobní důvod se týkaly slučitelnosti dotčené podpory s vnitřním trhem. Tyto žalobní důvody vycházely z porušení podmínek pro povolení podpory podle čl. 106 odst. 2 SFEU a čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. V rámci čtvrtého žalobního důvodu navrhovatelky tvrdily, že Komise nesprávně kvalifikovala společnost Retegal jako „příjemce protiprávní státní podpory“.
- 22 Tribunál napadeným rozsudkem zamítl všechny žalobní důvody ve věci samé, a tudíž i žaloby v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 23 Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadený rozsudek;
 - vydal konečné rozhodnutí o žalobách na neplatnost a zrušil sporné rozhodnutí a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 24 Komise a společnost SES Astra navrhují, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 25 Na podporu svého kasačního opravného prostředku se navrhovatelky dovolávají čtyř důvodů. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že Tribunál nerozhodl, že se sporné rozhodnutí částečně zrušuje, přestože vyhověl čtvrtému žalobnímu důvodu na neplatnost podanému navrhovatelkami, vycházejícímu z nesprávného posouzení, pokud jde o kvalifikaci společnosti Retegal jakožto příjemce protiprávní podpory. Druhý důvod

kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že Tribunál rozhodl, že byly splněny podmínky požadované pro kvalifikaci dotčeného opatření jako státní podpory. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že Tribunál dospěl k nesprávnému závěru, že toto opatření má selektivní povahu. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu článku 14 SFEU a čl. 106 odst. 2 SFEU, jakož i Protokolu (č. 26) o službách obecného zájmu.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 26 Navrhovatelky v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, neboť na základě analýzy jejich čtvrtého žalobního důvodu měl v souladu s požadavky článku 264 SFEU jejich žalobám částečně vyhovět.
- 27 Navrhovatelky zaprvé uvádějí, že jak Tribunál sám uznal v bodě 160 napadeného rozsudku, musí být výrok rozhodnutí Komise vykládán ve světle bodů odůvodnění tohoto rozhodnutí. Poukazují na to, že výrok sporného rozhodnutí zajisté výslovně neuvádí totožnost příjemců ani výši podpory. Avšak odkaz v tomto výroku na oddíl 6.2 tohoto rozhodnutí, a tudíž na body 193 a 194 jeho odůvodnění, zbavuje zjištění obsažená v bodech 149 až 163 napadeného rozsudku jejich právního účinku.
- 28 Zadruhé mají navrhovatelky za to, že s ohledem na články 13 a 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), nemohl Tribunál v bodě 153 napadeného rozsudku platně tvrdit, že se body 193 a 194 odůvodnění sporného rozhodnutí omezují na poskytnutí informací nezbytných pro navrácení dotčené protiprávní podpory.
- 29 Zatřetí se navrhovatelky domnívají, že Tribunál sice v napadeném rozsudku rozhodl, že z bodů odůvodnění sporného rozhodnutí, v nichž Komise identifikovala příjemce a výši podpory, jež má být navracena, nemůže plynout žádný důsledek, avšak toto zjištění chybně nevzal v potaz ve výroku uvedeného rozsudku.
- 30 Začtvrté mají navrhovatelky za to, že z důvodu tohoto opomenutí nejsou španělské orgány schopny v rámci postupu zpětného vymáhání dotčené protiprávní podpory posoudit dosah sporného rozhodnutí, což je v rozporu s tím, co vyžaduje zejména zásada právní jistoty.
- 31 Komise tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku spočívá na nesprávném pochopení napadeného rozsudku, neboť na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, nevyhověl uvedený rozsudek žádnému z argumentů vznesených navrhovatelkami v řízení v prvním stupni.
- 32 Společnost SES Astra se domnívá, že první důvod kasačního opravného prostředku je zjevně nepřípustný, neboť ve skutečnosti směřuje ke zpochybnění posouzení skutkového stavu provedeného Tribunálem.

Závěry Soudního dvora

- 33 Navrhovatelky v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku v podstatě tvrdí, že odůvodnění napadeného rozsudku, na jehož základě Tribunál vyhověl jejich čtvrtému žalobnímu důvodu na neplatnost, vycházejícímu z nesprávného posouzení při kvalifikaci společnosti Retegal jakožto příjemce dotčené protiprávní podpory, mělo vést k částečnému zrušení sporného rozhodnutí.

- 34 V rozsahu, v němž se argument navrhovatelek týká existence údajné nesoudržnosti odůvodnění a výroku napadeného rozsudku, je třeba odmítnout argument společnosti SES Astra, pokud jde o nepřípustnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku.
- 35 Po meritorní stránce se uvedený důvod kasačního opravného prostředku zakládá na zjevně nesprávném pochopení napadeného rozsudku.
- 36 Z bodů 151 a 160 uvedeného rozsudku totiž jednoznačně vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, nevyhověl Tribunál jejich čtvrtému žalobnímu důvodu na neplatnost, nýbrž jej zamítl jako irelevantní.
- 37 V této souvislosti z bodu 153 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál mimo jiné odpověděl na argumenty navrhovatelek, když připomněl, že Komise se v bodech 189 až 195 odůvodnění sporného rozhodnutí, které se nacházejí v oddíle 6.2 tohoto rozhodnutí, omezila na poskytnutí informací Španělskému království ohledně příjemců dotčené podpory, aby tento členský stát mohl splnit povinnost zajistit navracení podpory a informační povinnost, jež jsou stanoveny v člancích 3 a 4 uvedeného rozhodnutí.
- 38 Tribunál v tomto bodě mimoto upřesnil, že v rozsahu, v němž měla Komise v bodě 193 odůvodnění sporného rozhodnutí za to, že situace v Galicii spadá do kategorie režimu podpor, v níž bylo rozšíření sítě svěřeno veřejnému podniku jednajícím jako provozovatel sítě, a že společnost Retegal byla příjemcem dotčeného opatření v tomto autonomním společenství, představují tyto úvahy předběžné hodnocení ve stadiu tohoto rozhodnutí stran posouzení legality dotčeného režimu podpor. Tribunál totiž rozhodl, že tato zjištění nejsou zaujetím právně závazného postoje, pokud jde o situaci v Galicii a o kvalifikaci společnosti Retegal jako příjemce podpory, neboť v souladu s bodem 189 odůvodnění sporného rozhodnutí tato situace nadále podléhá hodnocení španělskými orgány.
- 39 Tribunál tak v bodě 160 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Španělskému království přísluší, aby v rámci zpětného vymáhání sporné podpory podle článku 4 uvedeného rozhodnutí rozhodlo, zda podpora dotčená v Galicii nespadá pod povinnost zpětného vymáhání vzhledem ke skutečnostem uvedeným v člancích 1 a 3 tohoto rozhodnutí ve spojení s body 185 a 186 odůvodnění téhož rozhodnutí. Pokud tedy navrhovatelky v podstatě tvrdily, že Komise učinila chybná zjištění, pokud jde o podporu, jež má být navracena v Galicii, Tribunál rozhodl, že tato argumentace je irelevantní.
- 40 První důvod kasačního opravného prostředku proto musí být zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 41 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že nevzal v potaz rozsah přezkumu, jež má provést na základě judikatury Soudního dvora a Tribunálu, když potvrdil kvalifikaci dotčeného opatření jako státní podpory, a opírají se přitom o body 57, 61 a 79 napadeného rozsudku. V tomto ohledu uvádějí, že Tribunál ani neověřil správnost skutečností dovolávaných Komisí, ani nepřihlédl ke skutečnostem uvedeným navrhovatelkami před Tribunálem, zejména pokud jde o hospodářskou povahu předmětné činnosti.
- 42 Tribunál podle navrhovatelek zaprvé zjevně nesprávně popsal činnost dotčenou v Galicii, když měl zejména v bodě 61 napadeného rozsudku za to, že by síť DTT mohla být provozována komerčně, přestože navrhovatelky v prvním stupni prokázaly, že tomu tak není vzhledem k technickým charakteristikám a úrovni vybavení uvedené sítě, jakož i k použitelným právním předpisům. Podle navrhovatelek z toho vyplývá, že byly zkresleny skutečnosti, jež jsou v projednávané věci relevantní, a nebyla respektována judikatura týkající se rozsahu soudního přezkumu v oblasti státních podpor.

- 43 Zadruhé mají navrhovatelky za to, že Tribunál tím, že v napadeném rozsudku nezohlednil skutečnost, že předmětná síť není provozována komerčně a ani není pro tento účel koncipována, neprovedl úplný přezkum otázky, zda dotčené opatření spadá či nespadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU. Podle vnitrostátní právní úpravy totiž obce ve spolupráci s autonomními společenstvími poskytují výlučně službu podpory signálu DTT. Tato služba může být podle navrhovatelek poskytována pouze v oblastech, kde není žádné pokrytí signálem DTT, a bez finančního protiplnění. Nenese s sebou žádné narušení hospodářské soutěže a ve vnitrostátním právu byla kvalifikována jako veřejná služba.
- 44 Zatřetí se navrhovatelky domnívají, že Tribunál zkreslil vnitrostátní právo, zejména dvanácté dodatkové ustanovení královského nařízení 944/2005, když v bodě 79 napadeného rozsudku potvrdil, že by předmětná síť mohla být využívána k poskytování jiných služeb než DTT, přestože z těchto předpisů jednoznačně vyplývá, že uvedená síť může být využívána pouze pro DTT.
- 45 Komise a společnost SES Astra se domnívají, že tento důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný. Jeho účelem je zpochybnit posouzení skutkového stavu provedené Tribunálem. A také pouze opakuje argumenty, které již byly předloženy před Tribunálem.

Závěry Soudního dvora

- 46 Druhý důvod kasačního opravného prostředku předložený navrhovatelkami míří na údajně nesprávné závěry Tribunálu v bodech 57, 61 a 79 napadeného rozsudku, pokud jde o hospodářskou povahu činnosti dotčené v Galicii. Tyto závěry mají podle navrhovatelek za následek, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když dotčené opatření kvalifikoval jako „státní podporu“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 47 Z článku 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že kasační opravné prostředky jsou omezeny na právní otázky. Pouze Tribunál je proto příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posuzování těchto skutečností a těchto důkazů tedy s výhradou případu jejich zkreslení nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (viz zejména usnesení ze dne 21. dubna 2016, Dansk Automat Brancheforening v. Komise, C-563/14 P, nezveřejněné, EU:C:2016:303, bod 26 a citovaná judikatura).
- 48 Z těchto ustanovení, jakož i z čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesně vymezovat kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, které tento návrh konkrétně podporují. Kasační opravný prostředek tento požadavek odůvodnění vyplývající z těchto ustanovení nesplňuje, jestliže se omezuje, ač sám neobsahuje argumentaci směřující specificky k identifikaci vady spočívající v nesprávném právním posouzení, jíž je stížen napadený rozsudek, na doslovné převzetí žalobních důvodů a argumentů, které již byly uplatněny před Tribunálem, včetně těch, které se zakládaly na skutečnostech tímto soudem výslovně odmítnutých. Takový kasační opravný prostředek je totiž ve skutečnosti návrhem, který směřuje k dosažení prostého nového přezkumu žaloby podané k Tribunálu, což nespadá do pravomoci Soudního dvora (viz zejména usnesení ze dne 21. dubna 2016, Dansk Automat Brancheforening v. Komise, C-563/14 P, nezveřejněné, EU:C:2016:303, bod 27 a citovaná judikatura).
- 49 Zaprvé je třeba konstatovat, že navrhovatelky tím, že v podstatě opakují tytéž argumenty, jaké vznesly před Tribunálem, tímto důvodem kasačního opravného prostředku právě míří především na zpochybnění skutkových zjištění a závěrů učiněných Tribunálem v rámci přezkumu první a druhé části prvního žalobního důvodu na neplatnost. Ve skutečnosti se tak snaží o dosažení nového přezkumu skutečností a důkazů, které předložily v prvním stupni k prokázání, že činnost Autonomního společenství Galicie spadá do výkonu výsad veřejné moci a není hospodářskou činností, a dále že dotčené opatření nevedlo k žádnému převodu finančních prostředků.

- 50 Pokud jde zadruhé o údajné zkreslení skutečností a vnitrostátních právních předpisů tvrzené navrhovatelkami, ty musejí na základě ustanovení připomenutých v bodě 47 tohoto rozsudku přesně uvést skutečnosti, jež Tribunál zkreslil, a prokázat chyby v analýze, které jej v jeho závěrech vedly k tomuto zkreslení. Kromě toho podle ustálené judikatury Soudního dvora musí zkreslení zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. listopadu 2016, Komise v. Francie a Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, bod 99 a citovaná judikatura).
- 51 Argumenty vycházející ze zkreslení skutečností proto musejí být bez dalšího zamítnuty, neboť navrhovatelky ve své argumentaci neuvedly žádnou skutečnost, z níž by jednoznačně vyplývalo, že se Tribunál dopustil takového zkreslení.
- 52 Za těchto podmínek je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku odmítnout jako nepřípustný.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 53 V rámci svého třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění a dopustil se nesprávného posouzení, když v bodě 85 napadeného rozsudku potvrdil bod 113 odůvodnění sporného rozhodnutí, pokud jde o selektivní povahu podpory.
- 54 Tribunál podle navrhovatelek neuvádí, do jaké míry je situace v obcích regionu Galicie v oblasti II, a sice v obcích využívajících pozemní technologii, srovnatelná se situací v obcích využívajících jiné technologie, například technologii satelitní. Posouzení srovnatelnosti situací je přitom nezbytnou předchozí podmínkou pro zjištění, zda má podpora selektivní povahu.
- 55 Komise je toho názoru, že tento důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní a zcela neopodstatněný. Tvrdí, že pokud se určité opatření, které nemá obecný charakter, použije výlučně na jedno odvětví činnosti nebo na podniky dané zeměpisné oblasti, je podmínka selektivity splněna. I kdyby byla v projednávaném případě podpora poskytnuta v souladu se zásadou technologické neutrality, byla by i nadále podporou selektivní, neboť se vztahuje na jedno odvětví činnosti, a sice na odvětví televizního vysílání, a nikoli na všechny hospodářské subjekty.
- 56 Společnost SES Astra tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je zjevně nepřípustný a každopádně zcela neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 57 Navrhovatelky svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku kritizují bod 85 napadeného rozsudku, který potvrzuje analýzu Komise stran selektivní povahy dotčeného opatření.
- 58 Podmínka týkající se selektivity zvýhodnění je znakem pojmu „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, který zakazuje podpory „zvýhodňující určité podniky nebo určitá odvětví výroby“. Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že posouzení této podmínky vyžaduje, aby bylo určeno, zda v rámci daného právního režimu může vnitrostátní opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 41 a citovaná judikatura).

- 59 Kromě toho je třeba připomenout, že posouzení Tribunálu stran dostatečnosti či nedostatečnosti odůvodnění podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (rozsudky ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustrie a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 453, a ze dne 26. července 2017, Rada v. Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, bod 51 a citovaná judikatura). V tomto ohledu musí být odůvodnění požadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat přezkum (rozsudek ze dne 8. března 2017, Viasat Broadcasting UK v. Komise, C-660/15 P, EU:C:2017:178, bod 43 a citovaná judikatura). Pokud jde o přezkum podmínky týkající se selektivity určitého opatření podpory, Soudní dvůr judikoval, že tento přezkum musí být dostatečně odůvodněn, aby byl umožněn úplný soudní přezkum, a to zejména srovnatelnosti situace subjektů, které mají z opatření prospěch, a situace subjektů, které z něj prospěch nemají (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group SA a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 94).
- 60 V projednávané věci Tribunál v bodě 86 napadeného rozsudku odpověděl na argument navrhovatelek vznesený v prvním stupni, podle něhož je odůvodnění týkající se selektivní povahy dotčeného opatření, jak je obsaženo v bodě 113 odůvodnění sporného rozhodnutí, nedostatečné. Tribunál tento argument odmítl, neboť se v tomto odůvodnění uvádělo, že toto opatření je určeno pouze odvětví televizního vysílání a v rámci tohoto odvětví se týká pouze podniků, které působí na trhu v oblasti platformy pozemního vysílání.
- 61 Tyto úvahy jsou stíženy vadou spočívající v nesprávném právním posouzení. Odůvodnění sporného rozhodnutí, a ostatně ani odůvodnění napadeného rozsudku, totiž neobsahuje žádnou informaci, jež by umožnila porozumět důvodům, proč je třeba mít za to, že se podniky působící v odvětví televizního vysílání nacházejí ve skutkové a právní situaci srovnatelné se situací podniků působících v jiných odvětvích nebo že se podniky využívající pozemní technologii nacházejí ve skutkové a právní situaci srovnatelné se situací podniků využívajících jiné technologie. Argument Komise, že v tomto ohledu není žádné odůvodnění nezbytné, neboť podmínka selektivity je automaticky splněna, vztahuje-li se dané opatření výlučně na jedno odvětví činnosti nebo na podniky působící v jedné určité zeměpisné oblasti, nemůže obstát. Soudní dvůr totiž judikoval, že opatření, které se vztahuje jen na jedno odvětví činnosti nebo část podniků tohoto odvětví, není nutně selektivní. Takové opatření je totiž selektivní pouze tehdy, když v rámci daného právního režimu zvýhodňuje některé podniky oproti jiným, jež patří do jiných odvětví nebo do téhož odvětví a nacházejí se z hlediska cíle tohoto režimu ve srovnatelné skutkové a právní situaci (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 58).
- 62 Taková absence odůvodnění je porušením podstatných formálních náležitostí a znemožňuje tak soudní přezkum ze strany unijního soudu.
- 63 Za těchto podmínek je třeba třetímu důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

- 64 Navrhovatelky se v rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku dovolávají nesprávného právního posouzení při výkladu článku 14 SFEU a čl. 106 odst. 2 SFEU, jakož i Protokolu (č. 26) o službách veřejného zájmu. Tento důvod je rozdělen do tří částí.

K první části

– Argumentace účastnic řízení

- 65 První část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, pokud jde o posuzovací pravomoc, jíž disponují členské státy při definování předmětné služby v obecném hospodářském zájmu (SOHZ).
- 66 Navrhovatelky se domnívají, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 99, 101 a 111 napadeného rozsudku, když rozhodl, že provozování pozemní sítě nebylo definováno jako SOHZ ve smyslu první podmínky Altmark. V tomto směru tvrdí, že Tribunál pouze principiálně vyloučil, že by toto provozování mohlo být definováno jako SOHZ, aniž analyzoval konkrétní okolnosti charakterizující infrastrukturu v oblasti II a aniž se mimo jiné zabýval otázkou, zda lze tuto infrastrukturu provozovat komerčně.
- 67 Tribunál se podle navrhovatelek v bodech 100 až 105 napadeného rozsudku omezil na posouzení vnitrostátních telekomunikačních předpisů, aniž vzal v úvahu skutečnost, že podle judikatury Soudního dvora a Tribunálu byl výkon veřejné služby definován postupně v různých úředních aktech, a zejména ve dvanáctém dodatkovém ustanovení královského nařízení 944/2005, které upravuje činnost regionálních a místních orgánů při poskytování veřejné služby, jakož i dohody o partnerství uzavřené mezi státem, Autonomním společenstvím Galicie a obcemi Galicie. Tribunál se tedy podle navrhovatelek zmylil, pokud jde o skutečnou povahu předmětné služby.
- 68 Tribunál se podle navrhovatelek neprávem omezil na konstatování, že provozování pozemní sítě není ve vnitrostátním právu definováno jako veřejná služba, aniž vzal v úvahu konkrétní okolnosti, které jsou charakteristické pro stávající infrastrukturu v oblasti II Galicie. Navrhovatelky kromě toho zdůrazňují, že pokud jde o subjekty pověřené výkonem veřejné služby, vnitrostátní právo jednoznačně specifikuje, že jejím výkonem jsou pověřovány obce ve spolupráci s Autonomním společenstvím Galicie. Pokud jde konečně o otázku, zda jsou povinnosti veřejné služby skutečně definovány ve vnitrostátním právu, navrhovatelky uvádějí, že dvanácté dodatkové ustanovení královského nařízení 944/2005 upřesňuje, že službou, jejímž poskytováním jsou pověřeny orgány územní správy, je služba DTT poskytovaná občanům za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy.
- 69 Tribunál tak podle navrhovatelek porušil diskreční pravomoc a prostor pro uvážení, které mají členské státy při definování SOHZ.
- 70 Komise a společnost SES Astra mají za to, že argumenty rozvinuté na podporu této části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku jsou zčásti nepřipustné a zčásti irelevantní.

– Závěry Soudního dvora

- 71 V rámci první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu v podstatě vytýkají, že se v několika ohledech dopustil nesprávného právního posouzení vnitrostátního práva, což vedlo k tomu, že Tribunál opominul skutečnost, že ve vnitrostátním právu existuje jednoznačná definice služby podpory DTT jakožto veřejné služby ve smyslu rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark (C-280/00, EU:C:2003:415).
- 72 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora citované v bodě 50 tohoto rozsudku platí, že pokud jde v rámci kasačního opravného prostředku o přezkum závěrů Tribunálu týkajících se vnitrostátního práva, Soudní dvůr je příslušný pouze ověřit, zda nedošlo ke zkreslení tohoto práva. V tomto ohledu musí takové zkreslení zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž by bylo nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů.

- 73 V projednávané věci Tribunál v bodě 99 napadeného rozsudku zamítl argumentaci navrhovatelek, podle níž měla Komise neprávem za to, že vzhledem k absenci jednoznačné definice služby provozování pozemní sítě jako veřejné služby nebyla splněna první podmínka Altmark. Z bodu 98 napadeného rozsudku vyplývá, že se tato argumentace opírala zejména o skutečnost, že španělská televize a služba podpory televizního vysílání jsou podle španělské právní úpravy veřejnými službami.
- 74 Je však třeba konstatovat, že navrhovatelky se pod záminkou toho, že Tribunálu vytýkají řadu nesprávných právních posouzení této právní úpravy, omezují – aniž by se dovolávaly sebemenšího zkreslení – na kritiku výkladu vnitrostátního práva, zejména dvanáctého dodatkového ustanovení královského nařízení 944/2005, jak jej Tribunál podal zejména v bodech 100 až 102 napadeného rozsudku, aby nahradily jeho výklad výkladem alternativním, a dosáhly tak nového posouzení skutkového stavu. V žádném případě se nesnaží prokázat, že Tribunál učinil zjištění, jež jsou zjevně v rozporu s obsahem tohoto vnitrostátního práva, nebo že by mu přisuzoval dosah, jenž mu ve srovnání s písemnostmi ve spise zjevně nepřísluší.
- 75 Za těchto podmínek je argument navrhovatelek vycházející z existence nesprávného posouzení vnitrostátního práva nepřipustný.
- 76 Kromě toho, pakliže navrhovatelky rovněž tvrdí, že závěry Tribunálu jej vedly k tomu, že popřel posuzovací pravomoc, jíž disponují členské státy při definování SOHZ, je třeba konstatovat, že Tribunál v bodě 95 napadeného rozsudku právě rozhodl, že tyto členské státy disponují širokou posuzovací pravomocí stran této definice, a tudíž že definování těchto služeb členským státem může být Komisí zpochybněno jedině v případě zjevného pochybení.
- 77 V tomto ohledu, jak ostatně uznávají i navrhovatelky, Tribunál v bodě 97 napadeného rozsudku rozhodl, že se při svém přezkumu musí nicméně ujistit, že jsou dodržena určitá minimální kritéria týkající se mimo jiné existence aktu veřejné moci pověřujícího dotčené subjekty výkonem SOHZ a také toho, že tento její výkon má univerzální a povinnou povahu.
- 78 Jak přitom zdůraznil generální advokát v bodě 136 svého stanoviska, Tribunál v bodě 110 napadeného rozsudku konstatoval, že navrhovatelky nebyly v žádném okamžiku schopny určit, natož pak prokázat, jakými povinnostmi veřejné služby byli pověřeni provozovatelé sítí DTT, ať již španělskými právními předpisy, nebo smlouvami o provozování uvedených sítí.
- 79 Argument navrhovatelek vycházející z toho, že Tribunál principiálně vyloučil, že by provozování pozemní sítě mohlo být definováno jako SOHZ, proto musí být považován za neopodstatněný.
- 80 První část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba prohlásit za zčásti nepřipustnou a zčásti neopodstatněnou.

K druhé části

– Argumentace účastnic řízení

- 81 Druhá část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál údajně nesprávně vyložil mez zjevného pochybení v rámci svého přezkumu vnitrostátního práva definujícího dotčenou SOHZ.
- 82 Navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 112 napadeného rozsudku pouze potvrdil obsah bodu 121 odůvodnění sporného rozhodnutí, podle něhož definice provozování určité základní platformy, v daném případě provozování pozemní platformy, jako

veřejné služby byla zjevným omylem španělských orgánů. Tribunál podle navrhovatelek neposoudil existenci zjevného omylu při definici dotčené SOHZ a pouze konstatoval, že neexistuje jednoznačná a přesná definice této SOHZ.

- 83 Tribunál tak podle navrhovatelek nevzal v potaz, že posuzovací pravomoc členských států jim umožňuje zvolit si konkrétní způsob poskytování SOHZ, jako v projednávané věci pozemní platformu. Navrhovatelky v tomto směru poukazují na rozpor s bodem 78 rozsudku ze dne 26. listopadu 2015, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi v. Komise (T-462/13, EU:T:2015:902), ve kterém Tribunál rozhodl, že Komise v bodě 121 odůvodnění sporného rozhodnutí nesprávně konstatovala zjevný omyl španělských orgánů při vymezení dotčené SOHZ. Navrhovatelky tak tvrdí, že vzhledem k selhání dotčeného trhu v dané oblasti a vzhledem k cíli univerzality stanovenému v relevantním vnitrostátním právu obsahovala definice této služby hlavní znaky její definice jako SOHZ.
- 84 Komise a společnost SES Astra zastávají názor, že tato část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je nepřipustná.

– Závěry Soudního dvora

- 85 V rámci druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky v zásadě kritizují bod 112 napadeného rozsudku, v němž Tribunál konstatoval, že z bodu 121 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že definice provozování pozemní platformy jako veřejné služby je zjevným omylem španělských orgánů.
- 86 Je třeba poukázat na to, že tato část je novým argumentem, který nebyl předložen k posouzení Tribunálu, a který je tudíž ve stadiu kasačního opravného prostředku nepřipustný.
- 87 Z bodu 112 napadeného rozsudku totiž vyplývá, že navrhovatelky bod 121 odůvodnění sporného rozhodnutí nezpochybňovaly.
- 88 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je přitom v rámci kasačního opravného prostředku pravomoc Soudního dvora omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů projednávaných před soudem prvního stupně (usnesení ze dne 16. února 2017, Monster Energy v. EUIPO, C-502/16 P, nezveřejněné, EU:C:2017:139, bod 5 a citovaná judikatura).
- 89 Argument vznesený na podporu této části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku proto musí být odmítnut jako nepřipustný.

K třetí části

– Argumentace účastnic řízení

- 90 Třetí část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se Tribunál dopustil údajně tím, že zkreslil ustanovení vnitrostátního práva, a sice oběžník Komise pro španělský telekomunikační trh 1/2010 (dále jen „oběžník 1/2010“), který má význam pro posouzení povahy předmětné služby.
- 91 Navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že v bodě 109 napadeného rozsudku odmítl jejich argument vycházející z oběžníku 1/2010 z důvodu, že tento oběžník mu nebyl předložen. Z toho podle navrhovatelek vyplývá nesoudržnost s ostatními důvody v tomto bodě, jež se týkají otázky výkladu vnitrostátního práva a procesních pravidel Soudního dvora, což vede k porušení jejich práva na obhajobu. Navrhovatelky tvrdí, že Tribunál přijal organizační procesní opatření vyzývající Komisi, aby předložila některé předpisy vnitrostátního práva, mezi nimiž tento oběžník nefiguroval. Zdůrazňují, že

obsah a závazná povaha tohoto oběžníku nejsou mezi stranami předmětem sporu. A konečně skutečnost, že služba podpory DTT je vyloučena z působnosti oběžníku 1/2010, znamená, že tato služba musí být považována za veřejnou službu.

- 92 Komise se domnívá, že vzhledem k tomu, že navrhovatelky uznávají, že definice předmětné služby jako veřejné služby nebyla do oběžníku 1/2010 převzata, není snadné pochopit, v čem by údajné zkreslení vnitrostátního práva bylo relevantní. Navrhovatelky mimoto podle Komise neuvádějí, v čem toto zkreslení spočívá. V každém případě se Tribunál v bodě 109 napadeného rozsudku nedopustil žádného nesprávného právního posouzení.
- 93 Společnost SES Astra je toho názoru, že tato část je nepřipustná, protože navrhovatelky neuvádějí, v čem je použití oběžníku 1/2010 relevantní pro zrušení napadeného rozsudku.

– Závěry Soudního dvora

- 94 V rámci třetí části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu v podstatě vytýkají, že chybně odmítl jejich argumentaci týkající se oběžníku 1/2010 z důvodu, že nebyl Tribunálu předložen, přestože si Tribunál mohl jeho předložení vyžádat.
- 95 Tato část je irelevantní. Z bodu 109 napadeného rozsudku totiž vyplývá, že se Tribunál nespokojil se zamítnutím argumentace navrhovatelek vycházející z oběžníku 1/2010 z důvodu, že mu tento oběžník nebyl předložen, ale že podpůrně konstatoval, že touto argumentací nebylo doloženo, že služba provozování pozemní sítě byla definována jako veřejná služba ve smyslu rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark (C-280/00, EU:C:2003:415). Navrhovatelky přitom neuvádějí žádný konkrétní argument, jímž by toto zjištění bylo zpochybněno.
- 96 Vzhledem k tomu, že bylo vyhověno třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba na tomto základě napadený rozsudek zrušit.

K žalobě před Tribunálem

- 97 Podle čl. 61 prvního pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný, v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje. O takový případ se jedná v projednávané věci.
- 98 V tomto ohledu stačí uvést, že z důvodů uvedených v bodech 60 až 62 tohoto rozsudku musí být sporné rozhodnutí zrušeno pro porušení podstatných formálních náležitostí.

K nákladům řízení

- 99 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Článek 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 100 Vzhledem k tomu, že se kasačnímu opravnému prostředku navrhovatelek vyhovuje a sporné rozhodnutí se zrušuje, je v souladu s návrhovými žádáními navrhovatelek důvodné Komisi uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené navrhovatelkami v řízení o tomto kasačním opravném prostředku i v řízení v prvním stupni.

¹⁰¹ V souladu s čl. 140 odst. 3 jednacího řádu Soudního dvora ponese společnost SES Astra jakožto vedlejší účastnice řízení před Tribunálem a před Soudním dvorem vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 26. listopadu 2015, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise (T-463/13 a T-464/13, nezveřejněný, EU:T:2015:901), se zrušuje.**
- 2) **Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La-Mancha) se zrušuje.**
- 3) **Evropská komise ponese náklady řízení vynaložené Comunidad Autónoma de Galicia (Autonomní společenství Galicie, Španělsko) a společností Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal) v řízení o tomto kasačním opravném prostředku i jejich náklady vynaložené v řízení v prvním stupni.**
- 4) **Společnost SES Astra SA ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.